

Bir hakikate davet

Bu satırlar, bir tartışmayı kazanmak için değil; bir kalbe **hakikati fısıldamak** için yazıldı. Ne bir zorlama var burada, ne de bir dayatma... Sadece bir davet: **Gel ve bak.**

Çünkü hakikat, gürültüyü sevmez. Sessizliğe gelir... Düşünen kalbe dokunur...

Bu kitapta okuyacağın her konu sadece **düşündürür**. Bir kapı açar, içeri girip girmemek sana kalır.

Belki bazı cümleler sana tanıdık gelecek... Belki bazıları zihninde yeni pencereler açacak... Belki de ilk defa duyduğun bir hakikat, kalbinde yankı bulacak...

Acele etme. Hüküm vermek için değil, **anlamak için oku.**

Çünkü bu mesele, bir bilgi meselesi değildir sadece... Bu, kalbin yönünü belirleyen bir meseledir.

Ve unutma: Hakikat, kendini zorla kabul ettirmez. Ama samimiyetle arayana, mutlaka kendini gösterir.

Tek Davetin İzleri

İnsanlık tarihine dikkatle bakıldığında, farklı zamanlarda ve coğrafyalarda gelen peygamberlerin aslında **aynı hakikati** dile getirdiği görülür. İsimler değişmiş, toplumlar değişmiş, şartlar değişmiş... ama davet değişmemiştir.

Ortak Çağrı: Tevhid

Bütün peygamberler insanlara şunu söylemiştir: Allah tektir. O'na kulluk edin. O'ndan başkasını ilah edinmeyin.

Hız. Âdem'den Hız. Nuh'a... Hız. İbrahim'den Hız. Musa'ya... Hız. İsa'dan son peygamber Hız. Muhammed'e (S.a.v) kadar bu çağrı hiç değişmemiştir.

Farklı Şeriatlar, Aynı Hakikat

Evet, ibadet şekilleri değişmiş olabilir. Bazı hükümler zamana ve topluma göre farklılaşmış olabilir. Ama öz değişmemiştir: Allah'a iman, peygambere itaat, ahirete hazırlık

Bu, aynı ağacın farklı dalları gibidir. Dal değişir ama kök aynıdır.

İnsanlığın Sapması ve Peygamberler

Zamanla insanlar:

- Putlara yönelmiş
- Hakikati unutmuş
- Nefislerini ilahlaştırmış

İşte peygamberler bu sapmaları düzeltmek için gönderilmiştir. Yani yeni bir din getirmek için değil, **unutulan hakikati hatırlatmak için**.

Acaba binlerce yıl boyunca gelen bütün peygamberlerin, farklı coğrafyalarda, farklı toplumlara, aynı hakikati anlatması sadece bir tesadüf olabilir mi?

Yoksa bu birlik, **tek bir ilahın gönderdiği ortak bir davetin işareti midir?**

Tarih, bazı zamanları karanlık sayfalar olarak yazar. Hakikatin unutulduğu, kalplerin katılaştığı, dinin ruhunun kaybolup şekle dönüştüğü dönemler... İşte böyle bir zamanda, Hz. İsa (a.s) bir nur gibi doğdu.

Hız. İsa (a.s)'ın Çağrısı: Kalbe Dönüş

O geldi ve dedi ki: Kalbinizi temizleyin... Samimi olun... Allah'a yönelin...

Onun dili sert değil, **yumuşaktı**. Onun çağrısı korkutmak değil, **diriltmekti**.

Hastaları iyileştirdi, dertlilere merhem oldu, ama en büyük mucizesi, **katı kalpleri yumuşatmasıydı**.

O, dünyaya bağlanmadı. Ne saray istedi, ne makam...

Bir lokma ile yetindi, bir gölge ile dinlendi...

Çünkü onun derdi dünya değil, **kalpleri Allah'a bağlamaktı**.

O, kendisine kötülük edenlere bile beddua etmedi. İnsanlara şefkatle yaklaştı.

Onun hayatı, şunu haykırıyordu: "İyilik, kötülüğe galip gelebilir."

Hakikatin Temsilcisi

Hız. İsa (a.s), Allah'ın kelimesiyle desteklenmiş, mucizelerle gönderilmiş, seçilmiş bir peygamberdir.

Onu sevmek, imanın bir parçasıdır. Onu doğru tanımak ise, hakikatin bir gereğidir.

Aynı Davetin Bir Halkası

Onun getirdiği mesaj, diğer peygamberlerden farklı değildi: Allah birdir... O'na kulluk edin... Ve o, bu zincirin şerefli bir halkasıydı.

Bu eser, bir tartışmayı kazanmak için değil; bir hakikati **yerli yerine koymak** için kaleme alındı. Çünkü Hız. İsa (a.s)'ı doğru tanımak, sadece bir bilgi meselesi değil; **hakikatin bir**

gereğidir.

Bu kitap boyunca:

- Hz. İsa (a.s.)'nın gerçek konumu
- Onun mesajı
- Onun getirdiği hakikat

delilleriyle ortaya konacaktır. Amaç, **hakikati berraklaştırmaktır**. Eğer hakikat gerçekten önemliyse... Eğer doğruyu bulmak bir değer ise...

O hâlde gel, önyargısız bir şekilde bakalım: Hz. İsa (a.s) kimdi? Ne söyledi? Neye çağırdı?

Çünkü onu doğru tanımak **sadece bir tercih değil, hakikatin kendisidir.**